

[Rytter.]

Politiet maa være en Sondring mellem Ordenspoliti og Statspoliti, thi baade de Fordringer, man stiller til Tjenestemændene inden for Politiet, den Uddannelse, man kræver af dem, og de Opgaver, som de to Politikorps løser, er ganske forskellige. Statspolitiet har med Forbrydelser at gøre, Forbrydelsens Efterforskning, Forundersøgelsen og senere Forholdet til Anklagemyndigheden, medens derimod Ordenspolitikets Opgave gaar ud paa at medvirke til at holde Ro og Orden paa det paagældende Sted og i øvrigt at udføre de Opgaver, som de stedlige Forhold giver Anledning til. Politietatsens Tjenestemænd inden for Kommunerne har tidligere, ligegyldigt hvilken Farve Kommunalbestyrelsen havde, i meget stor Udstrækning været imod et Enhedspoliti. Man kan jo nok sige, som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (V. Buhl) sagde, at den Kommission, som var nedsat, og som afgav Betænkning i 1926, foreslog et Enhedspoliti. Det er formelt rigtigt, idet der vistnok af et Flertal med een Stemmes Overvægt blev foreslaaet noget saadant, medens Mindretallet holdt paa den nu bestaaende Ordning, men det ærede Medlem maa ikke glemme, at de, der holdt paa den nuværende Ordning, var selve de Folk, som har med Polititjenesten at gøre, det var Polititjenestemændene, det var gennemgaaende de kommunale Medlemmer, som holdt paa denne Ordning, medens de højere Embedsmænd paa en enkelt Undtagelse nær holdt paa Enhedspolitiet.

Nu opstaar igen Spørgsmaalet om et Enhedspoliti. Jeg tror, at en medvirkende Grund til, at man maaske ude omkring nu ser med noget mere Sympati paa denne Tanke, maa søges i de store Udgifter, som Kommunerne efterhaanden har faaet til Politivæsenet og til mange andre Ting; de haaber nu at slippe billigere med Hensyn til en hel Del af disse Udgifter ved, at Politiet bliver et Statspoliti. I 1926 var Udgifterne til Politivæsenet i København 11 Kr. pr. Indbygger, for Stationsbyerne og Købstæderne 5 Kr. og for Landkommunerne 1 Kr., men disse Udgifter er senere steget. Nu haaber man, da der foreslaas et Statspoliti, at slippe for disse Udgifter, og det er en medvirkende Grund til, at man gaar ind for dette Lovforslag saa mange Steder.

Jeg tror imidlertid, at det er et fuldstændig falsk Billede af Situationen, der her tegnes, for disse Udgifter skal jo dog afholdes, ligegyldigt paa hvilken Maade de fremkommer, og naar det nu for Fremtiden

er Staten, der skal betale, vil der ikke mere være noget, der hedder at holde igen ude i Kommunerne — den Slags kender vi alt for godt. Kommunerne vil rekvirere mere Politi, selvfølgelig, hvorfor skulde de ikke det? De ser, at Nabokommunerne har mere Politi, og saa siger de: det maa vi ogsaa have, af mange forskellige Grunde. Kommunerne vil rekvirere, thi Staten betaler, og Befolkningen ude omkring vil sige: Vi skal alligevel ikke betale, det er Staten, der skal betale, og hvis vi ikke tager det Politi, tager man det andre Steder. Saa vil Situationen blive den, at der inden for Politiet sker en Forøgelse af Personalet, en Forøgelse, som jeg for mit Vedkommende mener ikke er paakrævet. Politiet selv vil selvfølgelig ogsaa være interesseret i noget saadant; det er jo ganske almindeligt, at der inden for en Etat, naar der bliver oprettet flere Kontorer, ogsaa kræves flere Embedsmænd. Derfor tror jeg, at den foreslaaede Ordning vil blive dyrere. Kommunerne, Befolkningen, Politiet rekvirerer, Staten betaler.

Saa siger man: Ja, men det udlignes. Ja Tak, men ved en saadan Udligning, hvor det, der skal udlignes, bliver større og større, og Udgifterne stiger, vil Fordelelsen snart falde bort.

Det Arbejde, der paahviler de to Grene af Politiet, er yderst forskelligt. Jeg sagde før, at Statspolitikets Opgave er at beskæftige sig med Forbrydelserne, deres Efterforskning og Opklaring. Det kommunale Politi har derimod helt andre Opgaver og deriblandt en Mængde Opgaver, som, i det Øjeblik Politiet gaar over til at være Statspoliti, ikke vil gaa bort fra Kommunerne. Staten skal nemlig ikke overtage dette Arbejde, Kommunerne maa stadig væk lade det udføre, og de vil saa mangle Politiembedsmændene eller Bestillingsmændene til at udføre dette Arbejde, et Arbejde, som de hidtil har faaet udført paa en god og billig Maade ved blot at give nogle Gratialer. Nyordningen vil derfor medføre, at der maa oprettes nye Bestillinger, for at man kan faa det nævnte Arbejde udført, hvilket ogsaa vil bevirke, at Ordningen bliver langt dyrere.

Man paaberaaber sig som en af Grundene til at gaa over til denne Ordning, at Samarbejdet ikke har været godt. Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (V. Buhl) var inde paa, at der har været saa mange Gnidninger under den nuværende Ordning, at man ogsaa af den Grund ønsker at gaa over til en ny Ordning. Jeg tror, at det ærede Medlem ser ganske for-